नां पाथ ऋतुथा हवींषि। वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन" [११] इति। 'वनस्पतिर्देवः' यूपः, 'त्मन्या' आत्मनैव परनिरपेक्षयैव, 'ऋतुथा' तत्तदृतौ, 'देवानां,' 'पाथः' पशुलक्षणमन्नं, अन्यानि च 'हवींषि', 'समंजन्' सम्यक् प्रकाशयन्, 'उपावसृजत्' देवेभ्यः प्रयच्छतु। किञ्च योऽयं 'वनस्पतिः' यूपदेवः, यश्च 'शमिता' शमितादेवः, योऽपि 'अग्निः' अग्निर्देवः, एते सर्व्वे 'मधुना' मधुरेण घृतेन, 'हव्यं', 'स्वदन्तु' स्वादूकुर्व्वन्तु॥

अथ द्वादशीमाह। "सद्योजातो व्यमिमीत यज्ञं। अग्निर्देवानामभवत् पुरोगाः। अस्य होतुः प्रदिश्यृतस्य वाचि। स्वाहाकृतꣳ हविरदन्तु देवाः" [१२] इति। 'सद्योजातः' जातमात्र एव, अयं 'अग्निः', 'यज्ञं', 'व्यमिमीत' विशेषेणोत्पादयति। अतएवायमग्निः 'देवानां', मध्ये 'पुरोगाः' प्रथमगामी, मुख्यः, 'अभवत्'। 'प्रदिशि' प्रकृष्टायां पूर्व्वस्यां दिशि, स्थितस्य 'ऋतस्य' यज्ञनिष्पादकस्य, 'अस्य' आहवनीयाख्यस्य, 'होतुः' अग्नेः, 'वाचि' वागुपलक्षित आस्ये, 'स्वाहाकृतं' स्वाहाकारेण प्रक्षिप्तं, 'हविः', सर्व्वे 'देवाः', 'अदन्तु' भक्षयन्तु॥

इति तृतीयोऽनुवाकः।